

USNESENÍ

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátu složeném z předsedy Ing. Mgr. Martina Jakuba Bruse a soudců JUDr. Jiřího Derfla a Mgr. Vojtěcha Salamánka ve věci

žalobce: **P. V.**, narozený X
bytem X
zastoupený advokátem Mgr. Václavem Voříškem
sídlem Pod Kaštany 245/10, 160 00 Praha 6

proti
žalovanému: **Městský úřad Kadaň**
sídlem Mírové náměstí 1, 432 01 Kadaň

o žalobcově podání ze dne 23. 9. 2024 obsahujícím návrh na zrušení příkazu žalovaného ze dne 18. 6. 2024, č. j. OVV-DOP/196/2024/Srb, a „*alternativně žalobu proti nezákonnému zásahu spočívajícímu v nezákonném vyznačení doložky právní moci na příkazu, případně na jejím neodstranění po objasnění věci žalobcem žalovanému, případně proti nepokračování v řízení ve věci podezření z přestupku spáchaného žalobcem, případně i proti včasnému nezaložení plné moci žalobce zmocněnci do správního spisu*“, ve znění doplnění podání ze dne 6. 10. 2024 a ze dne 15. 12. 2024,

takto:

- I. Žádost ze dne 14. 2. 2025 o prodloužení lhůty stanovené usnesením Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 29. 1. 2025, č. j. 141 A 27/2024-46, **se zamítá.**
- II. Podání **se odmítá.**
- III. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- IV. Žalobci **se vrací** zaplacený soudní poplatek v částce 2 000 Kč. Částka ve výši 2 000 Kč bude žalobci vyplacena z účtu Krajského soudu v Ústí nad Labem do třiceti dnů od právní moci tohoto usnesení.

Odůvodnění:

1. Soud obdržel dne 23. 9. 2024 žalobcovo podání datované týmž dnem. Žalobce v něm navrhl zrušení příkazu žalovaného ze dne 18. 6. 2024, č. j. OVV-DOP/196/2024/Srb (dále též „příkaz“), a podal z procesní opatrnosti „*alternativně žalobu proti nezákonnému zásahu spočívajícímu v nezákonném vyznačení doložky právní moci na příkazu, případně na jejím neodstranění po objasnění věci žalobcem žalovanému, případně proti nepokračování v řízení ve věci podezření z přestupku žalobcem, případně i proti včasnému nezaložení plné moci žalobce zmocněnci do správního spisu*“. Dle žalobcova názoru žalovaný pochybil tím, že plnou moc udělenou žalobcem shora uvedenému advokátovi nezaložil do správního spisu tohoto přestupkového řízení, v důsledku čehož žalovaný doručoval příkaz přímo žalobci namísto jeho zástupci. Žalobce svého zástupce o obdržení příkazu neinformoval; zástupce se tak

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

o jeho vydání dozvěděl až dne 24. 7. 2024 při nahlédnutí do správního spisu u žalovaného. V návaznosti na to zástupce požádal žalovaného o doručení příkazu a posléze podal proti příkazu za žalobce odpor. Žalovaný však v řízení o přestupku nepokračoval, nýbrž pouze zaslal spis nadřízenému správnímu orgánu k přezkumu (dle žalobce tedy žalovaný není nečinný).

2. V doplňujícím podání ze dne 6. 10. 2024, označeném v záhlaví jako *„žaloba proti správnímu rozhodnutí, eventuálně proti nezákonnému zásahu“*, žalobce uvedl, že zvažoval stížnost na nečinnost žalovaného a případné podání žaloby na ochranu proti nečinnosti z důvodu, že žalovaný po podaném odporu v řízení o přestupku nepokračuje. Tím by se však dle jeho názoru pouze zvýšily žalobcovy náklady, nadto žalovaný ve věci *„nějakou formální činnost“* vyvinul.
3. V dalším doplňujícím podání, ze dne 15. 12. 2024, rovněž v záhlaví označeném jako *„žaloba proti správnímu rozhodnutí, eventuálně proti nezákonnému zásahu“*, žalobce mj. opětovně poznamenal, že zvažoval podání stížnosti na nečinnost žalovaného, avšak neshledal takový postup účelným, byť by se dle žalobcova názoru mohlo jevit, že žalovaný měl pokračovat v řízení o přestupku, a že je tedy ve věci nečinný. Krom toho žalobce obsáhle popsal skutkový děj a procesní souvislosti věci a reagoval na recentně vydané stanovisko Krajského úřadu Ústeckého kraje ze dne 14. 11. 2024, č. j. KUUK/159220/2024-Kub.
4. Jelikož soud po zhodnocení obsahu žalobcova podání ze dne 23. 9. 2024 vč. obou doplnění (ze dne 6. 10. 2024 a 15. 12. 2024) shledal, že trpí vadou neurčitosti, vyzval žalobce výrokem I. usnesení ze dne 29. 1. 2025, č. j. 141 A 27/2024-46, aby ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto usnesení uvedenou vadou odstranil. Dle výzvy soudu měl žalobce neurčitost podání odstranit tím, že *„ozřejmí, zda uvedeným podáním (vč. doplnění) zamýšlel podat jeden složený návrh s alternativním (eventuálním) petitem, anebo více samostatných a svébytných návrhů na zahájení soudního řízení správního (tedy zda naopak v jednom podání navrhuje zrušení příkazu a vedle toho se domáhá ochrany proti nezákonnému zásahu a vedle toho se uložení povinnosti vydat rozhodnutí v řízení o přestupku)“*. Žalobce byl také v uvedeném usnesení poučen o následku případného nevyhovění dané výzvě, a sice odmítnutí podání.
5. Soud poznamenává, že ačkoli podání trpělo vadou neurčitosti, nebylo pochyb o tom, že jím žalobce zamýšlel navrhnout zahájení některého z žalobních řízení typově předvídaných s. ř. s.; soud se proto v tomto usnesení přidržel označení „žalobce“ namísto „podatel“.
6. Usnesení zdejšího soudu ze dne 29. 1. 2025, č. j. 141 A 27/2024-46, bylo dne 1. 2. 2025 doručeno do datové schránky žalobcova zástupce, jak plyne z potvrzení o dodání a doručení do datové schránky připojeného k tomuto usnesení.
7. Dne 14. 2. 2025 obdržel soud žalobcovu žádost o prodloužení lhůty stanovené v usnesení (zjevně výše uváděném usnesení č. j. 141 A 27/2024-46, pozn. soudu) o 14 dní. Žádost byla soudu podána prostřednictvím žalobcova zástupce a byla odůvodněna tvrzením, že žalobcův zástupce nemůže být ve věci činný, neboť je nemocen a v pracovní neschopnosti. Dále žádost obsahovala příslib dodatečného doložení důkazů o nemoci. Žádost byla prosta příloh.
8. V návaznosti na žádost o prodloužení lhůty zaslal soud žalobci přípis ze dne 17. 2. 2025, č. j. 141 A 27/2024-52, jímž žalobce vyzval, aby soudu ve lhůtě tří dnů od jeho doručení předložil příslibené důkazy o nemoci žalobcova zástupce. Současně žalobce poučil, že nevyhoví-li této výzvě, nebude žádosti o prodloužení lhůty vyhověno. Uvedený přípis byl dne 17. 2. 2025

doručen do datové schránky žalobcova zástupce, jak plyne z potvrzení o dodání a doručení do datové schránky připojeného k tomuto přípisu.

9. Soud konstatuje, že žalobce dosud nevyhověl výzvě k odstranění neurčitosti podání.
10. Dne 24. 2. 2024 soud obdržel prostřednictvím datové schránky žalobcova zástupce přípis, v němž žalobce zopakoval, že výzvě k odstranění vad podání nebyl schopen ze zdravotních důvodů vyhovět ve stanovené lhůtě. K tomuto podání byla přiložena ambulantní zpráva Fakultní nemocnice Bulovka ze dne 8. 2. 2025 a II. díl rozhodnutí o dočasné pracovní neschopnosti ze dne 11. 2. 2025. V uvedeném podání se žalobce (přesněji jeho zástupce) vymezil vůči obsahu předkládané ambulantní zprávy a vyjádřil domněnku, že důvod zástupcova kolapsu bude patrně jiný, než danou zprávou diagnostikovaná ortostatická hypotenze (náhlé snížení krevního tlaku v důsledku rychlé změny horizontální orientace těla na vertikální).
11. Soud z předložené ambulantní zprávy ze dne 8. 2. 2025 zjistil, že žalobcův zástupce byl dne 8. 2. 2025 přijat oddělením urgentního příjmu Fakultní nemocnice Bulovka, kam byl po poledni přivezen záchrannou službou. Zpráva obsahuje diagnózu „*synkopa při ortostatické hypotenzi*“ a závěr „*pacient po synkopě při v. s. ortostatické hypotenzi, při vědomí, hemodynamicky stabilizovaný. Vyšetření bez známek akutního traumatu*“. Části textu zprávy jsou v důsledku následného začernění nečitelné.
12. Dále z předloženého II. dílu rozhodnutí o dočasné pracovní neschopnosti, č. 10716801-2502110003, soud zjistil, že MUDr. J. J. za poskytovatele zdravotních služeb MOJE AMBULANCE, a. s., IČO 91777000, vystavila žalobcovu zástupci dne 11. 2. 2025 rozhodnutí o dočasné pracovní neschopnosti s počátkem pracovní neschopnosti zpětně ke dni 8. 2. 2025. V listině není uvedeno datum příští kontroly ani datum konce pracovní neschopnosti či rozhodnutí o ukončení pracovní neschopnosti.
13. Za účelem ověření výše popsanych zjištění soud dne 24. 2. 2025 mezi 9. a 10. dopolední hodinou telefonicky kontaktoval společnost MOJE AMBULANCE, a. s., IČO 91777000, a to na telefonním čísle dle razítka umístěného na II. dílu rozhodnutí o dočasné pracovní neschopnosti (úřední záznam o hovoru byl pořízen na č. l. 52, p. v.). Pracovnice poskytovatele zdravotních služeb přitom takto soudu potvrdila, že žalobcovu zástupci bylo dne 11. 2. 2025 vystaveno výše uvedené rozhodnutí o dočasné pracovní neschopnosti, a to v návaznosti na vyšetření provedené dne 8. 2. 2025 Fakultní nemocnicí Bulovka. Dále k dotazu sdělila, že k vyšetření za účelem posouzení trvání pracovní neschopnosti došlo dne 12. 2. 2025 a že pracovní neschopnost žalobcova zástupce byla ukončena dne 19. 2. 2025.
14. Podle § 37 odst. 3 věty první zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) *z každého podání musí být zřejmé, čeho se týká, kdo je činí, proti komu směřuje, co navrhuje, a musí být podepsáno a datováno.*
15. Podle § 37 odst. 5 s. ř. s. *předseda senátu usnesením vyzve podatele k opravě nebo odstranění vad podání a stanoví k tomu lhůtu. Nebude-li podání v této lhůtě doplněno nebo opraveno a v řízení nebude možno pro tento nedostatek pokračovat, soud podání usnesením odmítne, nestanoví-li zákon jiný procesní důsledek. O tom musí být podatel ve výzvě poučen.*
16. Podle § 40 odst. 1 s. ř. s. *lhůta stanovená tímto zákonem, výzvou nebo rozhodnutím soudu počíná běžet počátkem dne následujícího poté, kdy došlo ke skutečnosti určující její počátek. To neplatí o lhůtách stanovených podle hodin. Podle odst. 3 téhož paragrafu platí, že připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující*

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z..

pracovní den. To neplatí o lhůtách stanovených podle hodin. Dále podle odst. 4 téhož paragrafu lhůta je zachována, bylo-li podání v poslední den lhůty předáno soudu nebo jemu zasláno prostřednictvím držitele poštovní licence, popřípadě zvláštní poštovní licence anebo předáno orgánu, který má povinnost je doručit, nestanoví-li tento zákon jinak. Podle odst. 5 uvedeného paragrafu, nestanoví-li zákon jinak, může předseda senátu z vážných omluvitelných důvodů na žádost zmeškání lhůty k provedení úkonu prominout. Žádost je třeba podat do dvou týdnů po odpadnutí překážky a je třeba s ní spojit zmeškaný úkon. Lhůtu určenou soudem může obdobně předseda senátu také prodloužit.

17. Dvoutýdenní lhůta, stanovená žalobci k odstranění vady (neurčitosti) podání výrokem I. usnesení zdejšího soudu č. j. 141 A 27/2024-46, počala běžet v den následující po doručení výzvy, tj. dne 2. 2. 2025, a její poslední den tak připadl na sobotu 15. 2. 2025. V souladu s § 40 odst. 3 s. ř. s. je proto posledním dnem dané lhůty nejbližší následující pracovní den, tj. pondělí 17. 2. 2025. Žalobce nicméně před uplynutím lhůty požádal o její prodloužení.
18. Soud odkazuje na výše citovaný § 40 odst. 5 s. ř. s. a zdůrazňuje, že lhůtu určenou soudem může předseda senátu prodloužit za podmínek obdobných těm pro prominutí zmeškání lhůty k provedení úkonu. Účastník žádající o prodloužení lhůty přitom musí jejich splnění nejen tvrdit, ale i doložit.
19. V nynější věci žalobce tvrdil vážný omluvitelný důvod spočívající v pracovní neschopnosti jeho zástupce. Soud k tomu poznamenává, že již z obsahu žalobcovy žádosti o prodloužení lhůty je zřejmé, že si žalobce (resp. jeho zástupce) byl od počátku vědom své povinnosti doložit tvrzenou pracovní neschopnost. Přesto své tvrzení současně s podáním žádosti o prodloužení lhůty nedoložil ani neuvedl, jaká překážka by mu v tom bránila. Neučinil tak ani dodatečně v třídení lhůt od doručení výzvy soudu (dle shora uvedeného přípisu ze dne 17. 2. 2025, č. j. 141 A 27/2024-52), ač byl soudem poučen, že v takovém případě nebude jeho žádosti o prodloužení lhůty vyhověno. Tuto třídení lhůtu, jejímž posledním dnem byl čtvrtek 20. 2. 2025, nechal žalobce marně uplynout, přestože shora označenou ambulantní zprávou ze dne 8. 2. 2025 i II. dílem rozhodnutí o dočasné pracovní neschopnosti disponoval žalobcův zástupce nejpozději dne 11. 2. 2025 (nic mu tedy nebránilo, aby tyto písemnosti přiložil již ke své žádosti ze dne 14. 2. 2025 o prodloužení lhůty), a přestože pracovní neschopnost žalobcova zástupce byla ukončena již ke dni 19. 2. 2025. Pracovní neschopnost žalobcova zástupce tak v poslední den dodatečné lhůty k doložení důvodů pro prodloužení lhůty (20. 2. 2025) již netrvala a nemohla žalobcovu zástupci bránit v tom, aby svou povinnost v dodatečné lhůtě splnil. Shora označené písemnosti k prokázání pracovní neschopnosti žalobcova zástupce byly soudu předloženy až dne 24. 2. 2025.
20. Výše popsaná zjištění vedou soud k závěru o účelovosti žalobcova procesního postupu, což plyne především z toho, že žalobce (jeho zástupce) nedoložil listiny prokazující zdravotní neschopnost jeho zástupce již s žádostí o prodloužení lhůty, ačkoli jimi v té době prokazatelně disponoval a byl si vědom své povinnosti doložit vážný důvod k žádanému prodloužení lhůty. S ohledem na popsanou účelovost neměl soud důvod odhlížet od skutečnosti, že předložené listiny ohledně pracovní neschopnosti byly soudu doloženy opožděně. Obdobně neshledal důvod ani k tomu, aby nepostupoval v souladu s poučením uděleným žalobci již v přípisu ze dne 17. 2. 2025, č. j. 141 A 27/2024-52 (nevyhovění žádosti o prodloužení lhůty). Tvrzená pracovní neschopnost žalobcova zástupce nebyla ve stanovené lhůtě doložena. Nelze tedy učinit závěr, že by byl dán omluvitelný důvod k prodloužení lhůty k odstranění vad podání. Soud proto výrokem I. tohoto usnesení žalobcovu žádost ze dne 14. 2. 2025 o prodloužení lhůty zamítl.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z..

21. Jelikož lhůta stanovená žalobci k odstranění vady podání nebyla soudem prodloužena, nezměnilo se nic na již výše konstatovaném, tj. že posledním jejím dnem bylo pondělí 17. 2. 2025. V této lhůtě (ostatně ani později) žalobce neodstranil vadu podání spočívající v jeho neurčitosti. I po marném uplynutí lhůty tak zůstává nejasné, zda skutečným žalobcovým úmyslem byla formulace jediného smíšeného (eventuálního) žalobního návrhu, v němž by prioritně navrhoval zrušení příkazu a až sekundárně (nebude-li prvotnímu návrhu vyhověno) poskytnutí ochrany před nezákonným zásahem, či až terciárně uložení povinnosti žalovanému pokračovat v řízení o přestupku. Stejně dobře totiž mohl žalobce své podání vč. obou doplnění zamýšlet jako nosič tří samostatných a svébytných žalob, a sice proti rozhodnutí žalovaného (s návrhem na zrušení příkazu), dále na ochranu před nezákonným zásahem (opožděnému založení plné moci do správního spisu, vyznačení doložky právní moci příkazu, neodstranění doložky právní moci příkazu), a konečně i na ochranu proti nečinnosti správního orgánu (jíž by se domáhal, aby žalovaný vydal rozhodnutí v řízení o přestupku), aniž by tyto dílčí žaloby byly podřízeny jakémukoli vzájemnému pořadí.
22. V důsledku vady podání popsané v předchozím odstavci nelze v řízení pokračovat. Žalobce vadu podání ani přes výzvu a poučení o následcích (odmítnutí podání) neodstranil ve lhůtě k tomu soudem stanovené, a neučinil tak ani později. V souladu s § 37 odst. 5 s. ř. s. proto soud podání výrokem II. tohoto usnesení odmítl.
23. Pro úplnost soud uvádí, že konstantní judikatura Nejvyššího správního soudu zapovídá možnost jednotlivé žalobní typy navzájem zaměňovat nebo je v žalobě směšovat (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 4. 2005, č. j. 7 Afs 84/2004-84). Ve správním soudnictví se nepřipouští ani alternativní či eventuální petit, pokud by alternativy či eventuality měly spočívat v odlišných žalobních typech (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 10. 2004, č. j. 6 Ans 1/2003-101, č. 652/2005 Sb. NSS, či rozsudek téhož soudu ze dne 9. 12. 2015, č. j. 10 Afs 151/2015-27).
24. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 3 s. ř. s. Podání bylo odmítnuto, a proto žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
25. Žalobce zaplatil poplatek za návrh na zahájení řízení ve výši 2 000 Kč. Jelikož podání (obsahující návrh na zahájení řízení) bylo odmítnuto, rozhodl soud výrokem IV. tohoto usnesení v souladu s § 10 odst. 3 *in fine* zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů o vrácení zaplaceného poplatku žalobci v plné výši 2 000 Kč. Poplatek bude žalobci vrácen z účtu krajského soudu, a to v zákonné lhůtě (srov. § 10a odst. 1 uvedeného zákona) na účet, který soudu sdělí zástupce žalobce.

Poučení:

Proti výroku I. tohoto usnesení **není přípustný** opravný prostředek.

Proti výrokům II., III. a IV. tohoto usnesení (nikoli však samostatně proti výrokům III. a IV.) **lze podat kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 611/6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Příkladně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z..

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 24. února 2025

Ing. Mgr. Martin Jakub Brus v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z..